

Traktater, men dette, at danske Skibe og danske Handlende ikke blive slettere stillede end deres Konkurrenter i Udlandet, og det er den Fare, man løber ved at forholde sig ganske passiv, medens Handelstraktater bringes istand mellem de andre Magter.

Det Standpunkt, som jeg indtager ligeoverfor det foreliggende Reformforslag, er det samme, som jeg altid tidligere har havt Leilighed til at udtale i denne Sag, nemlig det, at Toldreformen er en Reform af saa stor og indgribende Betydning for det hele Samfund, og som, naar den gennemføres paa rette Maade, vil have saa stor Betydning for Landets hele materielle Udvikling, at man maa ikke blot bestræbe sig efter Evne for at føre en saadan igjennem, men at man ogsaa maa være villig til, om fornødent, at bringe Offre for at naae til en saadan Reform. Vi ere dog paa alle andre Omraade paa det Reine med, at, vilde vi gennemføre Reformen, som virkelig skulle have væsentlig Betydning for Udviklingen, maa vi bringe Offre derfor. Skulle vi have en Retsreform, maa vi betale Mere for Retspleien end nu, skulle vi have en Skolereform for at bringe bedre Undervisning og større Oplysning tilveie blandt Befolkningen, maa vi bringe finansielle Offre og betale derfor. Jeg ser da ikke, hvorfor denne Toldreform skulde danne en Undtagelse, hvorfor man ikke, for at naae denne Reform, som kan blive af Betydning for hele Samfundets materielle Udvikling, skulde være villig til at bringe de rimelige Offre, som vise sig nødvendige for at naae til et saadant Maal. Min Stilling var derfor den, at det for mig er Hovedsagen at faae Reformen gennemført paa en saadan Maade, at den virkelig bliver gavnlig og nyttig og kan faae Betydning for vor materielle Udvikling, og at det derfor for mig staar i anden Linie, hvilke finansielle Resultater den bringer, forudsat selvfølgelig, at de Offre, der skulle bringes, ikke blive af større Betydning, end at vor hele finansielle Status nok kan tilstede dem. Jeg skal overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgfreds (Holstein) bemærke, at jeg derfor ikke kan dele hans Anskuelse, den Anskuelse, han udtalte igaar, om, at en blot Omlægning af Tarifpositionerne vilde være betydningsløs, og at den kun skulde have til Følge, at man lettede Handelen og Indu-

strien for Byrder, som man væltede over paa de ubemidlede Klasser. Tværtimod, jeg tror, at man maa sige, at det foreliggende Forslag netop sigter til at føre Byrder, som nu hvile paa den ubemidlede Klasse, over paa de mere velstaaende Klasser af Samfundet og de Tal, som baade fra Ministerens Side, og af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgfreds igaar bleve nævnte, ville, tror jeg, være tilstrækkelig oplysende i saa Henseende. Jeg kan derfor ikke erkjende, at ikke en saadan Omlægning i og for sig skulde kunne have nogen Betydning, men noget Andet bliver ganske vist Spørgsmaalet, om en saadan Omlægning er tilstrækkelig til derved at naae det, som er og maa være Hovedformaålet med den hele Reform. Jeg lægger nu ganske særlig Vægt paa, at denne Reform gennemføres paa en saadan Maade, at vor hele Industri og Handel derved kan faae et nyt Opsving. Jeg ser maaske noget anderledes paa disse Forhold end de fleste Andre, selv dem, der ogsaa interessere sig for en saadan Reformens Gjennemførelse. Det staar nemlig for mig afgjort saaledes, at det netop er paa disse Omraader, paa Industriens, Skibsfartens og Handelens Omraader, at vor fremtidige Udvikling ligger, og at det er af største Betydning for Samfundet, at Udviklingen fremmes i disse Retninger. Jeg veed meget vel, at en modstaaende Opfattelse gjør sig almindelig gjældende. Man betragter bestandig Danmark som fremfor Alt et agerdyrkende Land og mener, at Handel og Industri ere ialtsald Binæringer, som det kan være ønskeligt at udvikle, men hvis Udvikling dog maa komme i anden Linie og have mindre Betydning. Jeg tror, at denne Opfattelse er fuldstændig urigtig. Det gaar Danmark, som det er gaaet adskillige andre Lande, og som det naturligtvis efterhaanden vil gaa ethvert Land, at der finder en naturlig Udvikling Sted, hvorved det gaar over fra at være et væsentlig agerdyrkende Land til efterhaanden at blive et agerdyrkende og industridrivende Land og til sidst maaske end med at blive et væsentlig industridrivende Land; thi ogsaa de Lande, som nu ere væsentlig industridrivende, have i tidligere Tid været væsentlig agerdyrkende Lande ligesom Danmark, og den samme Udvikling kan paapeges baade for England og